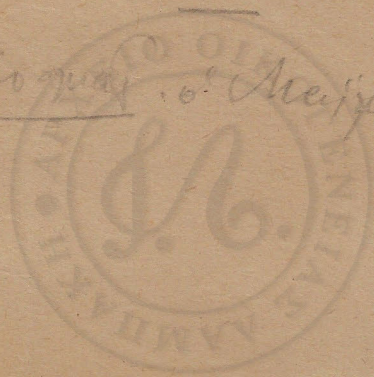

af.

14 7618.

Konink. 6. Mei 1870.

Handwritten text, likely a title or description, written vertically on the right side of the page.

Ποιμένα Κνωσῶν
τοῦ Μελωδῶν

'Ωδὴν α'.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλα-
στῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶτην ἐκκλησίαν
νῦν ἐξήνησε ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερῶμα.

Ἡ ῥάβδος τοῦ Αἰερῶν ἥτις μόνι ἐν δέσῃ δαύ-
ματος ἐν τῶν δώδεκα ῥάβδων τῶν δώδεκα
ἐξ ὧν τοῦ Ιωρεὴ ἀνθραίστου ἐν τῷ οὐρανῷ τῷ
Μαρτυρίῳ αἰνῶν γυναικα (Αἰρ. 1:5) αὐτὴ
ἀσφαλισμένηται ἢ τοι ἀσφαλίσθη ἵνα οὕτως
Νωὴν ἐν ὅσῳ γ' ἀπομύνηται τοῦ τιμίου
σταυροῦ γ' τῇ ἱερουργίᾳ ἐν γῆνι γ' τοῦτο δὲ
ἡ ἀναθραίστου αὐτῇ τῶν αἰνῶν γ' τῶν
κοιτῶν τῇ ῥάβδῳ τοῦ Αἰερῶν ἡτο σήμε-
ρον ὡρομήνηται (ὡρομήνηται) γ' ἀσφαλίσθη
τῇ ἱερουργίᾳ ἡτο ἔχρητο ἐξ τῶν γυναικῶν
Μονί (Αἰρ. 1:5) ὡς δὲ ἡ ῥάβδος αὐτῇ τῷ
Αἰερῶν ἡτο ὅσα γυναικῶν χυμοῦ ἐθραίστου
αἰνῶν γ' γυναικα, οὕτως γ' τῶν ἐξ τῶν ὡρῶν
σταυρῶν γ' ἔχρηται ἐκκλησίαν ἐκθραίστου
γ' ἐξήνηται ὅτι μὴ σταυρῶν ἀπὸ τοῦ
δύναμις γ' σπρίωνται τῶν χριστιανῶν 1

1 Διὰ τῶν ἀφῶν σπρίωνται γ' σπρίωνται ἀναρίστη
ἵνα ἀναρίστη ὁ ἀπὸ ὕμνων δ' ἡτο γ' αἰνῶν
τῇ Προφητίᾳ Αἰρη (4: 10 αὐτ. 10: 5: 6: 11)

α' 5. β' 1.

Ὡδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατέ-
λησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ὦ Παντοκράτωρ θεὲ ἐπισκεννήσω, ἢτοι ἡ-
νοῦσαι βεβήκω ἐν τῇ παρουσίᾳ σου
τὸ μέγα μυστήριον τῆς διλογίας σου ἐννοήσα-
ναι ἐν νόμῳ σου εἶναι δυνατόν ἐγὼ ἀν-
θρώπων ναὶ παντοκράτωρ τὰ μέγα σε
γὰρ ἐκχρίσας ἔργα καὶ ἐδόξασα τὸ μέγα σε
ὅν τῆς σῆς θεότητος.

1. Αἱ οὐρανὸν αὐτὰς δέξαι βοῶν εὐχόμε-
να ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ προφητῇ
ἀββαμένω (β) οὐ γὰρ δέχεται

4

12

F. A. B. G. J.

For my dear
my dear
my dear

Albany v. George H. Blair.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς
 διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριή-
 μερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπέγραψε, τοῦ
 σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει,
 τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Ὁ Περὶ τῆς Ἰωνᾶς (Ἰων. ιγ. β.)
 ἐν τῇ τῷ σωτήριον τῷ θαλάσῳ (ἰστί)
 θυσίᾳ (ἰστί) 1. Ἰξανώσας
 ζανωσῶς τὰ παλάμας αὐτοῦ σαφῶς
 προσήματε τῷ προσήματι
 δὲ τῇ τῷ ἐταύενον τῷ
 κρεῖττον ἡμῶν, ὅτι δὲ μετ' αὐτοῦ
 ἡμέρας ἰξῶσας τῇ τῷ (ὅθεν τῷ)
 προσήματεν αὐτοῦ δὲ τῷ

-
1. Κατὰ τὸν Νινυόημον. (Εὐρυκρ. 32.
 σμ. 2. τὸ δὲ τῷ τῷ διορίζεται
 εἰς τὴν γ' καὶ βιντόμο.

Υπόθεσις τῆς ἀποστολῆς
τῆς ἐπιστολῆς τῆς τῆς κοίτης

6

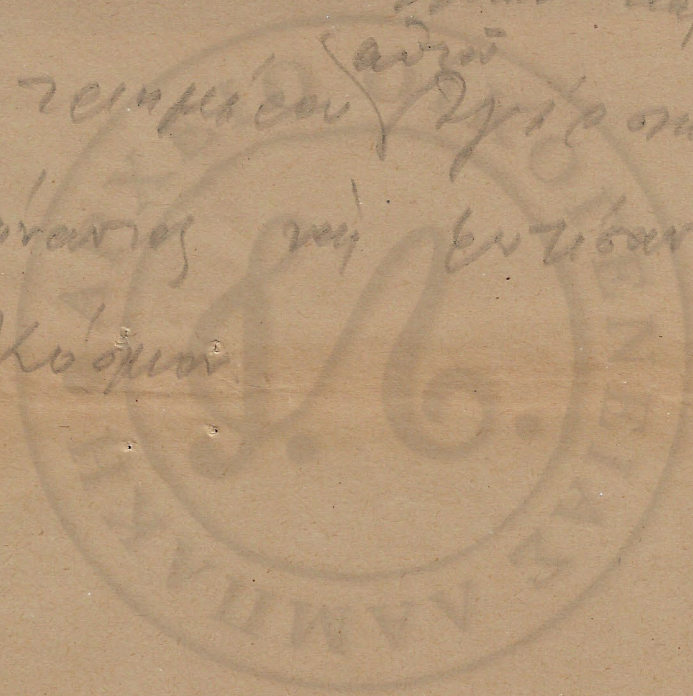
καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς τῆς κοίτης
τῆς τῆς κοίτης, τῆς τῆς κοίτης

καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς τῆς κοίτης
τῆς τῆς κοίτης, τῆς τῆς κοίτης

καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς τῆς κοίτης
τῆς τῆς κοίτης, τῆς τῆς κοίτης

καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς τῆς κοίτης
τῆς τῆς κοίτης, τῆς τῆς κοίτης

καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς τῆς κοίτης

Εἶπον, (ἡ αὐτὴ Τέλη)

Εὐρύτης

Εἰσπίττον

Τελευτή

Τσαρίττον

Τυρνή

Χίρ

αὐτοῦ
τοῦτο ἀναγράφεται ~~ἐν~~ ἐν τῇ ἐκδόσει
ἐν τῇ ἐκδόσει τῇ ἐκδόσει
ἐν τῇ ἐκδόσει, ἐν τῇ ἐκδόσει
ἐν τῇ ἐκδόσει, ἐν τῇ ἐκδόσει
ἐν τῇ ἐκδόσει, ἐν τῇ ἐκδόσει

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε,
πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας
οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντη-
χοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον. Ὁ ὑπερύ-
μνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκνοον ἦτοι ἀνόρον καὶ
γνωστὸν πρόσταγμα φαβίου (Δαν. κη. γ.)
Βασιλεὺς τὸ ὅποιον ἐν πῦρ
ἐκνοῦν καὶ βλασφημίας, καὶ
μυστῇ οὐδεὶς (δουλοῦν)
οὕτως συνεπρόκειτο καὶ ἡ
ἡγεσία καὶ ἡγεσία ἀποκρίσεως
καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ τὰς
ὁρμὰς καὶ τῆς πᾶντος
Ἀναστάσεως Ἀσασίαν καὶ ἡ-
σαν εὐδοκίαν (ἡγεσία)
(οὐκ ἐδουμάτωσε) οὕτως
~~οὐκ ἐδουμάτωσε~~ οὕτως

F. 200/200

ὁ πατριάρχης ἑκείνους, ὡς ἐκείνους
ἰσχυροὺς καὶ παλαιὰς καὶ
ἐν τῷ κατὰ τὸν νόμον
ἀποστολικῆς καὶ ἀποστολικῆς

τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐκείνους, ὡς ἐκείνους
ὅτι καὶ πάλιν ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους
τῶν ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους

~~καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους~~
~~καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους~~
~~καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους~~

καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους
καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους
καὶ ἐκείνους, ὡς ἐκείνους, ὡς ἐκείνους

ἰσχυροὺς καὶ παλαιὰς καὶ
ἐν τῷ κατὰ τὸν νόμον
ἀποστολικῆς καὶ ἀποστολικῆς

8

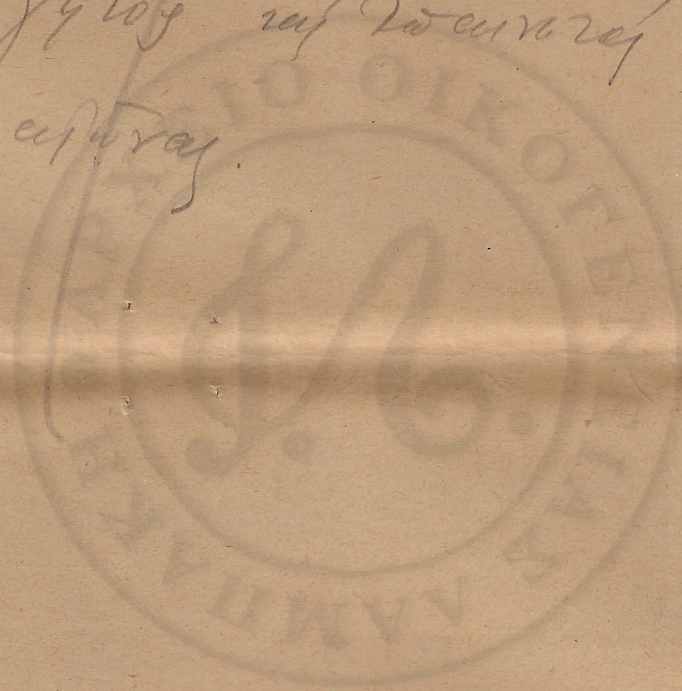
ὁ θνητὸς ἀνθρώπος ἔχει τὸν νοῦν
~~τὴν καρδίαν~~ τὴν βούλησιν καὶ
 τὸν νοῦν καὶ τὴν βούλησιν
 καὶ τὴν βούλησιν καὶ τὴν
 τὴν καρδίαν, ἀλλὰ ἐν τῇ
 τῇ οὐκ ἔστιν ἡ ἀλήθεια
 ὁμοῦ ἐν αὐτῇ (οὐκ ἔστιν)
 τὸν νοῦν - τὸν νοῦν αὐτὸν καὶ τὴν
 τὴν καρδίαν καὶ τὴν βούλησιν
 καὶ τὴν βούλησιν

1. ὁ νοῦς γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ νοῦν
 τὸν νοῦν καὶ τὸν νοῦν
 τὸν νοῦν καὶ τὸν νοῦν
 Δαν. γ' 19

9

ἐστὶν μὲν ἡ ἀρετή, εἴη δὲ τὸ γινώσκον 8
μὲν ἐστὶν αὐτὸ, ^{ἡ ἀρετή} μὲν δὲ τὸ γινώσκον (αὐτὸς
~~ὁ~~ κατ' αὐτὸν δόξαν ἐν αὐτῷ

ἄλλοι, ὅ ἐστιν ἡ ἀρετή δὲ
τὸν πατέρα καὶ υἱὸν ὅ
εἶναι ἐν ὁμοθυμῳ καὶ ἡ ἀρετή
ἐστὶν καὶ αὐτὴ.

Εὐλογεῖτε Πατέρες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

41

ὦ Πατέρι Ἰσοὶ κατὰ τὸν
 περιδανὸν τῆς μακαρίας Τριᾶδος,
 εὐχαριστεῖτε τὸν Ἀνεκτερόν τῶν ὧν Πατέρα
 Θεόν, υἱοποιεῖτε τὸν Υἱόν
 Ἰσὸν ὁμοῦ τῷ Θεῷ, ὅτι
 τῶν ἐκείνων τῶν αἰώνων
 ἀρχὴν ἡμεῖς καὶ ὁ Χρὶς
 τὸ πῦρ μετατρέψετε καὶ
 μεταποιήσετε εἰς δρόσον
 καὶ εἰς τὴν οὐρανὸν εὐρυφανταῖς
 τὸ Πνεῦμα Πνεῦμα, ὅτι οὐρανὸς
 ἐστὶν οὐρανὸς ἐστὶν οὐρανὸς
 καὶ ὁ Χρὶς καὶ ἐστὶν.

3

ᾠδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα
Χριστόν, ὅφ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται·
δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγα-
λύνομεν.

92

ὦ θεοτόκε εἶσαι μουσικὸς Κήρυξ,
Παράδεισος ~~αὐτῆς~~ ~~ἐνδοξότης~~
καλλιστή (ἀγαθὴ καὶ ἁγία) βλάστησα μου,
~~γεννήσας~~ ~~ἐνδοξότης~~ τοὺς ἁγίους Κόσμος ἔμμε-
νος τοῦ ὁσίου Πνεύματος καὶ
τοῦ γὰρ τὸ ~~φανερὸν~~ ~~φανερὸν~~ εἶναι
ὁρίσας τοῦ ἑταίρου.
ὕψιστον αὐτῶν ἔχεις τοῦ
τιμῶν ἑταίρου, καὶ σεσω-
σούσης εὐδίας, ἔσ' ὦ θεοτόκε Παρθένε
~~μακαρίων~~ ~~καὶ~~ ~~ἐνδοξότης~~ ~~καὶ~~
μακαρίων

Εἰς τοὺς ἄγγελοι.

I'

11.

Ὁ δὲ θεὸς τοῦ ξύτ, τῶν γὰρ
παρακαλῶντων θεῶν, δὲ εἰς τὴν
καταβολὴν ὁρῶν. τῶν γὰρ
παρακαλῶντων ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν
λογιστὴν, τῶν γὰρ τῶν

ἐν τῇ συνειδήσει
ἐν τῇ συνειδήσει, ἀλλὰ
καταβολὴν ὁρῶν δὲ τῶν
τῶν εἰς τὴν συνειδήσει
ὅτι τῶν κατὰ τὴν
ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν
ἐν τῇ συνειδήσει δὲ τῶν
δὲ τῶν κατὰ τὴν

13,
—

von Demme zu
Kunden. Der Name
Eoprop. 3. 55

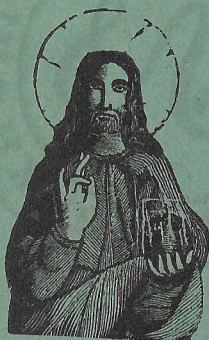
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΤΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ

ΕΟΡΤΩΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

30 — Ὀδὸς Σταδίου — 30

1912

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΤΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ

ΕΟΡΤΩΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

1912

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου καὶ ἀπὸ
τῆς 24 τοῦ αὐτοῦ μέχρι τῆς 21 7)βρίου.

Ἦχος πλ. δ. ᾠδὴ α΄

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπι-
στρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ'
εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ἄσω-
μεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται·
τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ σταιρευούσῃ δὲ
πρόφην ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρά-
τος καὶ στερέωμα

ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκουα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ᾠδὴ ε΄

Ὁ τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατή-
σας, τὸ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ῥδὴ ε΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς δισκιπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιατύπτου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπερζωγράφῃς, τοῦ σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Ῥδὴ ζ΄.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοσωγοῦς. ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδαιμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ῥδὴ η΄.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες τῆς Τριάδος ἱσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶν ζώην παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄.

Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον δι' οὗ νῦν ὑφουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου μέχρι 20 Νοεμβρίου καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 27 Ἰουλίου

Ἦχος δ΄ Ῥδὴ α΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι μητρὶ, καὶ ὁφθήσομαι

φαιρῶδες πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα· (τὴν κοίμῃσιν· τὴν εἴσοδον· τὴν σύλληψιν).

ᾠδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δέξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου (ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου· ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσοδῷ σου) οὐ γάρ, ἀπειρόγαμος Παρθένα, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. ᾠδὴ στ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυποῦμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου-
χοῦμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νέων φύσις γεραί-
ρουσα, τὴν ἱερὰν Πανήγυριν (Μεταστάσιν· τὰ ἱερὰ Εἰ-
σόδια) τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις, Παμμακά-
ριστε, Θεοτόκε, ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου μέχρι τῆς 23 τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος α'. ᾠδὴ α'.

Πεποιικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής,
Παρθένε, μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐφρο-
σύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν
καὶ τυμπάνων, τῷ σὺ ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι
δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινὴ, ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησί-
αν στήριξον, Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις
ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ'.

Ρῆσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑ-
πέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστρα-
πῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι
ἄδυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει· τῇ δυνάμει σου, δόξα φιλά-
θρωπε.

ᾠδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος τῶν ἀρετῶν σου, Χρι-
στέ, διηγῆσομαι· ἐξ αἰῶντος γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυ-
πόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός,
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ἐν νόμῳ σικιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατείδομεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου
καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

(Ἄν ἔγεινεν ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς).

ᾠδὴ α. ᾠχος πλ. β.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

ᾠδὴ γ.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κρέας τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

ᾠδὴ δ.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

ᾠδὴ ε.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς ποθῶ καταύγασον, δέσμαι, σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν παισμάτων ἀνακαλούμενον.

ᾠδὴ στ.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι τῷ εὐβίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοᾷ σοι, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Πολυέλεε.

Ῥδὴ ζ΄

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς δαίσις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόταγμα Θεοῦ, τὸν Τύρανον ἐπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η΄

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις· δρόσον ἐπήγαγας, καὶ δι-
καίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς· Χριστέ
μόνῳ τῷ δοῦλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέ-
λων ἀτενίσαι τὰ τέγματα· διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὥρά-
θη βροταῖς Λόγος σαρκακωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς· Σὲ μακαρίζομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

Ῥδὴ α΄. ἦχος β΄.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχὴ βοη-
θὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, αὗτος μου
Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ῥδὴ γ΄.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός ἀνάδει-
ξόν με γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ
εὐσπλαχνίᾳ σου.

Ῥδὴ δ΄.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέ-
πων, ἀνεκλήρυττε βοῶν. Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφο-
βήθην, ὅτι ἀπὸ Θεμὼν καὶ ἐξ ὅρων ἀγίου κατασκήνυ,
ἐπεδήμησας, Χριστέ.

Ῥδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθοῦσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς
τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγ-
γέλων, καὶ δοξολογεῖ σε, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ῥδὴ ς'.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι, Σωτὴρ, καὶ ἐν πελά-
γῃ τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ
θηρός, καὶ μετὰ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Ῥδὴ ζ'.

Τὰ Χερουδὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐχό-
ρευον, βεῶντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
κρίσει ἐπὶ γὰγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὁ
ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η'.

Τὸν ἐν τῇ Βάτῳ Μωσῇ τῆς παρθένου, τὸ θαῦμα ἐν
Σιναίῳ τῷ ὄρει πρωτοκώσαντα ποτέ· ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς εἶδεν πο-
τέ; ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδύ-
νως τὸ βρέφος ἀποτεκεῖσθαι τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα καὶ σέ,
ἀγνή Θεοκυῆτερ Μαρία μεγαλύνομεν.

Ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω καταβασίαι.

(Ἄν ἐγένετο ἀπόδοσις τῆς ἐσποτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ῥδὴ α'. ἦχος πλ. β'.

Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ πατρός μου,
καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ψδὴ γ'.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ψδὴ δ'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἐλευσίαν σου, Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τέκεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ψδὴ ε'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδηγήσων καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ διδάξόν με ποιεῖν ἀεὶ τὸ θελημά σου.

Ψδὴ ς'.

Ἐδόγησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἁδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ψδὴ ζ'.

Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Ψδὴ η'.

Ὅν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψδὴ θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμίνευτος, Μητὴρ ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κόρησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινῶ.